

VARIA EN BERICHTEN.

Uit de „Haagsche Courant” van 27 November knippen wij het volgende ingezonden stuk:

De tand-techniker.

Eerst heden zie ik in de Haagsche Courant de discussie over de kwestie tandarts-techniker.

Er is herhaaldelijk over gesproken dat het tandheelkundig onderwijs meerdere uitbreiding behoeft, ja, men heeft zelfs den tandarts eerst het artsdiploma willen laten behalen, alvorens hem tot de tandheelkundige praktijk toe te laten. Is het nu niet al te dol, dat een groep ongestudeerden, misschien met wat handigheid, maar dat is dan op z'n best alles, een deel van een vak, waarvoor ernstige wetenschappelijke studie wordt vereischt, mir nichts, dir nichts, gaat uitoefenen. Bovendien is het onjuist, dat de heeren zich alleen aan de techniek houden. Een deel, en niet het kleinste, oefent de tandheerkunde in zijn vollen omvang uit, en sommigen vinden zelfs artsen of tandartsen, die zich niet schamen, een dergelijk misdadig gedoe met hun naam te dekken; dat de naam „misdadig gedoe” niet te sterk is, moge één voorbeeld uit mijn eigen praktijk leeren. Deskundigen, d. w. z. tandartsen en artsen, wil ik gaarne het slachtoffer demonstreeren.

Een dame merkt, dat haar tanden los gaan staan; de geraadpleegde techniker weet natuurlijk precies wat te doen; hij haalt de tanden er uit en zal een gebit maken en . . . klaar is Kees, althans voor den techniker. Het restje kreeg ik op te knappen: het tandheelkundig licht had n.l. één kleinigheid per ongeluk over het hoofd gezien, n.l. dat de dame in kwestie een zeer ernstigen vorm van suikerziekte had.

Die operatie heeft 'n ongunstigen invloed op het liiden gehad en het heeft vrij veel moeite gekost, eer de gevolgen van deze merkwaardige mishandeling bestreden waren. Nu zal men mij wel tegenwerpen: „Nu ja, dat was een slechte techniker” en dat kan misschien waar zijn. Maar, en dit is de hoofdzaak van mijn betoog, afgezien van het feit, dat een techniker, die als ondergeschikte bij den tandarts het door dezen te bestellen en te beoordeelen werk vervaardigt, een nuttig en zelfs onmisbaar man is, geeft het feit, dat de op zichzelf werkende techniker ongelukken kan aanrichten en dit soms ook doet, aanleiding om van de overheid te verlangen, dat zij de burgerij beschermte tegen dit gevaar voor de volksgezondheid. Gaarne wil ik mijn sympathie betuigen met het voortreffelijke stukje van den heer Klinkhamer, en vind, evenals hij, dat de uiterste gestrengheid van de justitie gewenscht is.

J. KOOPMAN, arts.

Een collega vraagt: „Is een der beide volgende namen niet geschikt voor de vereeniging met dien heel langen naam?

T. A. V. (Tandheelkunde aan het Volk), of

T. V. V. (Tandheelkunde voor het Volk).”

Geslaagd: voor tandarts: de heeren A. Cats, H. van Raalt en A. Mulder.

Gevestigd: E. A. Mennega, tandarts, en J. C. Mennega—Oltmans, tandarts, Groesbeeksche weg 2, Nijmegen; C. O. de Vries, tandarts, Bethanielaan 4, Zeist.

Benoemd: tot privaat-docent aan de Universiteit te Amsterdam: de heer Th. E. de Jonge Cohen, tandarts.

Opgeheven: de associatie van de collega's Fuyt en Van Nieuwenhoven Helbach, op 1 Januari 1920.

Verhuisd: A. van Nieuwenhoven Helbach, tandarts, van Weistraat 134 Utrecht, naar Stadhouderslaan 3 Utrecht.